

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-11 У. 12871/19
Дана 06.09.2023. године
Београд

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИЛОГ	02. 11. 2023
Прилог	
13/14/2015/24	

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Гордана Николић Врбашки, председник већа, Јелена Искић и Весна Слијепчевић, чланови већа, уз учешће судског саветника Јелене Јордовић, записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца “РАДИО СОМБОР” АД У СТЕЧАЈУ, Сомбор, Трг Светог Ђорђа 1, кога заступа Марија Вучковић, адвокат из Сомбора, Бела Голуба 8 против туженог РЕГУЛАТОРНОГ ТЕЛА ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, број 05-1341/15/19-21 од 24.05.2019. године, у правној ствари емитовања, у нејавној седници већа одржаној дана 06.09.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора **СЕ ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем, донетом у извршењу пресуде Управног суда, Одељења у Новом Саду бр. III-7 У 879/16 од 28.02.2019. године, одбијен је као неоснован захтев за продужење важења дозволе Регулаторног тела за електронске медије за пружање медијске услуге број 73/2007-2 пружаоцу медијске услуге “Радио Сомбор” а.д. Сомбор у стечају, Трг Светог Ђорђа бр. 1 – Радио Сомбор, матични број 08046280, ПЛБ 100122595.

Тужбом, поднетом Управном суду 13.08.2019. године, тужилац, оспорава

законитост решења туженог органа због битне повреде правила поступка и због тога што је донето противно одредбама члана 80. Закона о електронским медијима и чланова 142. и 143. Закона о јавном информисању и медијима. Наводи да постоји контрадикторност између утврђених чињеница и одлуке, која је од утицаја на законитост оспореног решења. Указује се да је тужилац ималац дозволе за пружање медијске услуге на подручју региона број 73/2007-2 и да је рок важења дозволе био до 17.12.2015. године, али да тужени орган 6 месеци није одлучивао о поднетом захтеву за продужење важења дозволе, тако да је под тужиоцем, од подношења захтева до доношења одлуке туженог, покренут стечајни поступак. Тужилац налази да тужени орган погрешно закључује да је потребно применити члан 80. став 1. тачка 1. Закона о електронским медијима, којим је прописано да ималац дозволе не може да буде Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе, с обзиром да је оснивач тужиоца Агенција за приватизацију. Указује да је оваква примена Закона о електронским медијима погрешна, јер уколико је неспорна чињеница да је оснивач тужиоца Агенција за приватизацију, онда није јасно како је тужени применио одредбу члана 80. став 1. тачка 1. Закона о електронским медијима, која се примењује у ситуацији када је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе. Сматра да уколико је било потребно применити одредбе члана 80. став 1. тачка 2. Закона о електронским медијима, онда је доносилац био дужан утврдити да ли је Агенција за приватизацију има средства у јавној својини односно да ли је оснивач Агенција за приватизацију Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе. Међутим, у ожалбеном решењу то није утврђено односно постојећи орган није утврдио ко је оснивач Агенције за приватизацију, а да би могао да се позове на одредбе члана 80. Закона о електронским медијима. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и обавезе туженог да тужиоцу надокнади трошкове управног спора на име састава тужбе у износу од 16.500,00 динара и на име судске таксе на тужбу и одлуку у износу од по 10.000,00 динара.

У опширном одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога изнетих у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09) испитујући законитост оспорене одлуке у границама захтева из тужбе у складу са одредбом члана 41. став 1. наведеног закона Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа ове управне ствари нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и разлога образложења оспореног решења, произлази да је тужени поступајући у извршењу пресуде Управног суда, Одељења у Новом Саду бр. III-7 У 879/16 од 28.02.2019. године у поновном поступку утврдио да је дана 08.06.2015. године тужилац поднео захтев за продужење важења издате дозволе за пружање медијске услуге, сходно одредби члана 88. став 2. Закона о електронским медијима, да је у моменту подношења захтева тужилац био ималац дозволе број 73/2007-2 за пружање медијске услуге радија на подручју региона, радиодифузна област 9, са оквирном зоном покривања Рр 20 (Сомбор, Апатин), и роком важења до 17.12.2015. године. Према наведеној дозволи оснивачи тужиоца у моменту подношења захтева су били Агенција за приватизацију 69,99 %. Акционарски фонд а.д. Београд 21,48 % и Мали акционари

8,53 % акција у капиталу друштва. Решењем Привредног суда у Сомбору, број I Ст. 13/15 од 30.11.2015. године, усвојен је предлог Агенције за приватизацију Републике Србије за отварање стечајног поступка и отворен је стечајни поступак над стечајним дужником "Радио Сомбор" а.д., овде тужиоцем, због трајне неспособности за плаћање, те је у складу са тим извршена промена података у регистру Агенције за привредне регистре Републике Србије. Дана 11.12.2015. године Агенција за приватизацију је туженом доставила допис са табеларним прегледом пружаоца медијских услуга за које поступак приватизације није успео, и за које није објављен јавни позив, међу којима се налазио и тужилац. Увидом у званичну интернет презентацију Централног регистра хартија од вредности на дан доношења решења Савета бр. 35-1341/15-11 од 16.12.2015. године, утврђено је да су као оснивачи Радија Сомбора уписани: Агенција за приватизацију 69,99%, Акционарски фонд ад. Београд 21,48% и Мали акционари 8,53% акција у капиталу друштва. У поновљеном поступку, тужени орган је упутио писмени позив представнику Радија Сомбор, стечајном управнику Предрагу Ерићу, да дана 24. маја 2019. године присуствује седници савета Регулатора ради изјашњења у поступку продужења важења дозволе за пружање медијске услуге Радио Сомбор. Том приликом, стечајни управник је навео да је Радио Сомбор отишао у стечај, да није продужена дозвола за емитовање програма, а да је у међувремену покренут управни спор. Такође је навео да су највећи повериоци радници и пореска управа и да дуговања износе 10 милиона динара, од чега су 2 милиона према радницима и један део дуга према СОКОЈ-у и другим повериоцима, као и да очекује да ће део потраживња бити намирен продајом имовине стечајног дужника. Имајући у виду наведено, те да је у моменту доношења одлуке већински власник тужиоца Агенција за приватизацију Републике Србије и Акционарски фонд Београд са укупно 91,47% акцијског капитала и да није спроведен поступак приватизације, те да је већински удео државног капитала у укупном капиталу овог привредног друштва, тужени је закључио да тужилац не испуњава обавезу предвиђену чланом 80. став 1. тачка 1. Закона о електронским медијима, те је донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

Чланом 2. Закона о Агенцији за приватизацију („Службени гласник РС“, 38/2001, 135/2004, 30/2010, 115/2014 и 89/2015 - др. закон) уређује се статус Агенције за приватизацију и истовремено прописује да Агенција послује у складу са прописима о јавним службама, те да има својство правног лица са правима, обавезама и одговорностима утврђеним овим законом и статутом, чланом 5. став 1. овог закона прописано је да средства за оснивање Агенције обезбеђују се из: 1) буџета Републике Србије; 2) донација, прилога и спонзорства домаћих и страних правних и физичких лица; а ставом 2 истог члана да се средства за рад Агенције обезбеђују се из: 1) прихода које оствари обављањем послова из своје надлежности; 2) донација, прилога и спонзорства домаћих и страних правних и физичких лица; 2а) провизије од продаје акција, односно удела које Агенција продаје у складу са овим законом; 3) других извора, у складу са законом. Чланом 12. овог закона предвиђени органи Агенције, и то директор и управни одбор чије чланове именује и разрешава Влада Републике Србије.

Чланом 4. Закона о јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 42/91...83/2014-др. закон) прописано је да установу, предузеће и други облик организовања за обављање делатности односно послова из члана 3. овог закона могу основати: Република, аутономна покрајина, град, општина и друга правна и физичка

лица.

Чланом 80. став 1 тачка 1. Закона о електронским медијима („Службени гласник РС”, 83/14, 06/16) прописано је да имаоц дозволе не може да буде: Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе.

Чланом 106. став 1 Закона о праву на бесплатне акције и новчани накпаду коју грађани остварују у поступку приватизације („Службени гласник РС”, 123/07...112/15) прописано је да Република Србија, као оснивач Фонда, уноси новчани улог од 50.000 евра, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан уплате. Ставом 2 истог члана прописано је да средства за оснивање Фонда обезбеђују се у буџету Републике Србије. Ставом 3 истог члана прописано је да новчани улог Фонда чине акције и удели: 1) евидентирани у Приватизационом регистру, 2) које Акцијски фонд преноси Фонду, у складу са законом, а ставом 4 истог члана новчани улог Републике Србије не преноси се носиоцима права.

Члан 1. Статута Агенције за приватизацију („Службени гласник РС”, 48/01...37/12) прописано је да Агенција за приватизацију основана је Законом о агенцији за приватизацију, ради промовисања, иницирања, спровођења и контроле поступка приватизације. Чланом 2. истог Статута прописано је да је Агенција правно лице са правима, обавезама и одговорностима утврђеним законом и овим статутом, док је члан 33. истог Статута прописано да се средства за оснивање и рад Агенције обезбеђују из: 1) буџета Републике Србије; 2) донација, прилога и спонзорства домаћих и страних, физичких и правних лица, 3) прихода које оствари обављањем послова из своје надлежности; 4) других извора, у складу са законом.

По оцени суда, правилно је тужени орган оспореним решењем, допстим у извршењу пресуде Управног суда, Одељења у Новом Саду бр. III-7 У 879/16 од 28.02.2019. године, након правилно спроведеног поступка, чињенично стање утврдио у потпуности и несумњиво, те правилно одбио захтев за продужење важења дозволе Регулаторног тела за електронске медије за пружање медијске услуге број 73/2007-2 пружаоцу медијске услуге “Радио Сомбор” а.д. Сомбор, јер тужилац не испуњава обавезу предвиђену чланом 80. став 1. тачка 1. Закона о електронским медијима. Тужени је за своју одлуку, дао разлоге, које је суд оценио као јасне, детаљне и на закону засноване. Наиме, у конкретном случају, у моменту доношења одлуке туженог већински власник тужиоца је Агенција за приватизацију Републике Србије и Акционарски фонд а.д. Београд са укупно 91,47 % акцијског капитала и како није спроведен поступак приватизације, већински је удео државног капитала у укупном капиталу Радија Сомбора, па је тужени орган правилно одбио захтев тужиоца за продужење важења дозволе за пружање медијске услуге радија.

Суд је ценио као неосноване наводе тужбе да је тужени погрешно применио Закон о електронским медијима, односно да није јасно како је тужени применио одредбу члана 80. став 1. тачка 1. Закона о електронским медијима, која се примењује у ситуацији када је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, односно да уколико је било потребно применити одредбе члана 80. став 1. тачка 2. Закона о електронским медијима, онда је доносилац био дужан

утврдити да ли је Агенција за приватизацију има средстава у јавној својини односно да ли је оснивач Агенција за приватизацију Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе. Ово из разлога што је Република Србија оснивач Акционарског фонда, у смислу цитираног члана 10б. Закона о праву на бесплатне акције и новчану накнаду коју грађани остварују у поступку приватизације, као и Агенције за приватизацију, у смислу цитираног члана 5. Закона о Агенцији за приватизацију и члана 33. Статута Агенције за приватизацију, а с обзиром на наведени начин обезбеђивања средства за рад Агенције за приватизацију.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, али имајући у виду изнето, налази да су без утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари, јер њима није доведена у сумњу законитост оспореног решења. Тужилац није навео ниједну нову околност, нити пружио нови доказ који није цењен у спроведеном управном поступку, а који би могао да буде од утицаја на другачију одлуку.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставау 1. диспозитиву ове пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима.

Одлучујући о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног спора, Управни суд је, с обзиром на успех странака у спору, оценио да је захтев неоснован, те је применом одредаба чланова 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11...10/23), које се сходно примењују на основу члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 06.09.2023. године, III-11 У. 12871/19

Записничар
Јелена Јордовић, с.р.

Председник већа - судија
Гордана Николић Врбашки, с.р.

За тачност/отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

НМ